

Dosarul nr. 2ra-840/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Hadîrca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Barduc împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom”, intervenienți accesorii Ministerul Economiei și Infrastructurii, Instituția Publică Agenția Servicii Publice și Societatea cu Răspundere Limitată „Continental Grup” cu privire la constatarea ilegalității dezacordului la privatizarea terenului aferent bunului imobil, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Barduc și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 8 aprilie 2015, Gheorghe Barduc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom”, intervenienți accesorii Ministerul Economiei și Infrastructurii, Instituția Publică Agenția Servicii Publice și Societatea cu Răspundere Limitată „Continental Grup” cu privire la constatarea ilegalității dezacordului la privatizarea terenului aferent bunului imobil, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în rezultatul licitației „cu strigare” din 17 februarie 2010, reclamantului i s-a adjudecat setul nr. 24 Complexul de bunuri a gospodăriei de păcură (clădiri, construcții, utilaj), din care face parte și bunul imobil nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, construcție cu destinație depozit cu suprafața totală de 45,9 m², situată în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx xxx.

Ulterior, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a obiectului la licitație nr. 673 din 5 martie 2010, Gheorghe Barduc a dobândit dreptul de proprietate asupra complexului de bunuri a gospodăriei de păcură expus la licitație la data de 17 februarie 2010.

Reclamantul a menționat că prin hotărârea Judecătorei Buiucani nr. 2-3867/13 din 14 iunie 2013, rămasă definitivă și irevocabilă la data de 29 ianuarie 2014, a fost recunoscut dreptul de folosință al său asupra terenului cu suprafața de 0,2537 ha aferent construcției nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx situat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx xxx, drept care a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 17 iulie 2014.

A explicat că la data de 3 iunie 2014, a adresat Instituției Agenției Proprietății Publice, cerere privind cumpărarea terenului cu suprafața de 0,2537 ha, aferent depozitului de păcură cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx situat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx xxx, ce aparține cu drept de proprietate reclamantului solicitând emiterea deciziei și perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent imobilului vizat în litigiu. Însă, prin scrisoarea nr. 05-1287 din 8 octombrie 2014, Agenția Proprietății Publice, i-a comunicat că pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului solicitat, urmează să prezinte avizul gestionarului terenului – Parcul Industrial „Tracom” și avizul Ministerului Economiei.

Gheorghe Barduc a afirmat că la 3 februarie 2015 a expediat în adresa pârâtei solicitarea privind acordul la încheierea de către reclamant a contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent bunului imobil cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, iar prin scrisoarea nr. 40/26 din 23 februarie 2015, ultima a comunicat dezacordul privind privatizarea terenului în cauză, motivând că Societatea pe Acțiuni „Tracom”, nu a participat la întocmirea studiului de prefezabilitate a obiectului nr. 14xxx/10-28, efectuat de Institutul Național de Cercetări și Proiect „Urbanproiect” la cererea reclamantului, care, potrivit pârâtei diferă esențial de studiul de prefezabilitate efectuat de Institutul Național de Cercetări și Proiectări „Urbanproiect”, efectuat la solicitarea Ministerului Economiei la 15 iunie 2011.

Totodată a mai fost indicat că Societatea pe Acțiuni „Tracom” a refuzat în eliberarea avizului, menționând că terenul cu suprafața de 0,2537 ha, deținut cu drept de folosință de către reclamant și aferent construcției cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, ce aparține cu drept de proprietate reclamantului, se suprapune cu terenul aferent imobilului alăturat cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xxx, ce aparține cu drept de proprietate Societății cu Răspundere Limitată „Continental Grup” și asupra căruia ultima are înregistrat drept de folosință în registrul bunurilor imobile.

În opinia reclamantului refuzul pârâtei în eliberarea acordului pentru privatizarea terenului cu suprafața de 0,2537 ha aferent depozitului de păcură cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx situat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx xxx, ce aparține cu drept de proprietate reclamantului este neîntemeiat și ilegal.

În continuare, a specificat că în rezultatul procesului de divizare, în baza hotărârii adunării generale a acționarilor de la Societatea pe Acțiuni „Tracom”, s-a divizat Societatea pe Acțiuni „Forja Com”, în baza actului de predare-primire din 1 iulie 1999, fiind transmise o serie de bunuri mobile și imobile, drepturi și obligații patrimoniale, inclusiv cele ce țin de terenul aferent, transmis Societății.

În pct. 3 a actului de predare-primire a bunurilor menționat este stipulat că Societatea pe Acțiuni „Tracom” transmite în proprietatea Societății pe Acțiuni „ForjaCom” - depozitul de păcură lit. I-A (xx), nr. de inventariere 10023 cu suprafața la sol de 45,9 m², suprafața totală de 180,4 m² și nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx.

La data de 17 februarie 2010, Societatea pe Acțiuni „Forja Com” a organizat în mun. Chișinău, licitația „cu strigare” (fapt anunțat prin comunicatul informativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 13-14 (3546-3547) din 29

ianuarie 2010) la care au fost înaintate spre vânzare o serie de seturi de bunuri deținute de întreprindere.

Astfel, reclamantului, în urma participării la licitație i-a fost adjudecat setul nr. 24 „Complexul de bunuri ale gospodăriei de păcură (clădire, construcții, utilaj)” și la data de 19 februarie 2010, Societatea pe Acțiuni „ForjaCom” și Gheorghe Barduc, au semnat act de predare-primire a bunurilor din gestiunea depozitului de păcură cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, prin care societatea a declarat că a transmis în proprietate, iar Gheorghe Barduc a primit în proprietate următoarele bunuri imobile: (...) 1.4 Complex pentru descărcarea păcurii estacadă b/a, cale ferată, conducte de la stația de pompare a păcurii până la rezervoare.

Prin contractul de vânzare-cumpărare a obiectului la licitație din 5 martie 2010, lui Gheorghe Barduc, în urma participării la licitația din 17 februarie 2010, i-a fost adjudecat setul nr. 24 „Complexul de bunuri ale gospodăriei de păcură (clădire, construcții, utilaj) din care face parte bunul imobil cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx și anume construcția cu destinația depozit, cu suprafața totală de 45,9 m² situată în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx xxx.

Reclamantul a susținut că la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, părțile au declarat că bunul imobil aparține vânzătorului cu drept de proprietate privată în baza: Actului de confirmare a predării-primirii bunurilor din 24 decembrie 2009, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la 15 decembrie 2009, cu nr. 0100/09/87976, Actului de transmitere din 1 iulie 1999, înregistrat la Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău la 15 decembrie 2009, cu nr. 0100/09/87976 și Statutului Societății pe Acțiuni „ForjaCom”, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la 15 decembrie 2009 cu nr. 0100/10/451. T

Reclamantul a mai relatat că în septembrie 2012, a constatat faptul că angajații Societății pe Acțiuni „Tracom” au intrat neautorizat pe teritoriul complexului de bunuri a gospodăriei de păcură deținut de către el și fără a avea vreun temei legal, au demontat și ridicat 120 metri de cale ferată; gard metalic cu lungimea de 120 metri și înălțimea de 2,05 metri; carcasa metalică a estacadei de descărcare a păcurei - bunuri mobile transmise de Societatea pe Acțiuni „ForjaCom” către Gheorghe Barduc, prin actul de predare-primire a patrimoniului din 19 februarie 2010.

A declarat că în cadrul dosarului de licitație a obiectului „cu strigare” din 17 februarie 2010, organizată de Societatea pe Acțiuni „ForjaCom”, prețul complexului de bunuri ale gospodăriei de păcură de pe str. Xxxxxxxx xxx, mun. Chișinău, a fost stabilit în baza raportului de evaluare întocmit de SRL „OXELImobil”, în perioada 20 – 30 octombrie 2009. Prin raportul de evaluare, valoarea bunurilor a fost apreciată conform: valorii de reconstituire, valorii de înlocuire, valorii pe piață. Astfel, conform situației la 20 octombrie 2009, valoarea de reconstituire a complexului pentru descărcarea păcurii (estacade, cale ferată) a fost evaluată la suma de 608 058 de lei. Mai mult, conform Raportului de evaluare, s-a constatat că cea mai bună și eficientă utilizare a obiectului (complexului de bunuri ale gospodăriei de păcură de pe str. Xxxxxxxx xxx, mun. Chișinău) este utilizarea lui în calitate de „obiect cu destinație de producere”, criteriile de admisibilitate a modului de utilizare au fost: juridic, fizic, rațional din punct de vedere financiar, eficacitate maximă. Fiind astfel confirmată destinația de fapt a bunului procurat de reclamant, și pe care acesta și urmărește ca scop să o utilizeze.

Respectiv, a precizat că dat fiind faptul că în septembrie 2012, angajații „Tracom” au demontat și ridicat 120 metri de cale ferată; gard metalic cu lungimea

de 120 metri și înălțimea de 2,05 metri; carcasă metalică a estacadei de descărcare a păcurei, bunuri imobile deținute de reclamant, consideră că au fost excluse capacitățile de producere a complexului de bunuri ale gospodăriei de păcură.

În acest sens, Gheorghe Barduc s-a adresat către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată” pentru întocmirea unui deviz de evaluare a costului de reconstituire a bunurilor mobile ridicate ilegal de angajații pârâtului.

Gheorghe Barduc a notat că în baza materialelor prezentate de către el, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată” a întocmit devizul centralizator privind costul de restabilire a 120 metri de cale ferată, 120 de metri de carcasă metalică a estacadei cât și a 120 de metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 metri.

Prin devizul local nr. 1, costul de restabilire a 120 metri de cale ferată, cu calcularea valorii materialelor și a salariului lucrătorilor a fost apreciat la suma de 394 604,86 de lei (fără TVA), cu includerea în calcul a taxei pe valoare adăugată, valoarea de restabilire a 120 metri de cale ferată, va constitui 473 525,83 de lei.

Prin devizul local nr. 2, costul de restabilire a 120 de metri de carcasă metalică a estacadei, cu calcularea valorii materialelor și a salariului lucrătorilor a fost apreciat la suma de 132 761,01 lei (fără TVA), cu includerea în calcul a taxei pe valoare adăugată, valoarea de restabilire a 120 metri de carcasă metalică a estacadei, va constitui 159 313,21 de lei.

Prin devizul local nr. 3, costul de restabilire a 120 de metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 m, cu calcularea valorii materialelor și a salariului lucrătorilor a fost apreciat la suma de 45 090,13 lei (fără TVA), cu includerea în calcul a taxei pe valoare adăugată, valoarea de restabilire a 120 metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 m, va constitui 54 108,15 lei.

Astfel, în total Întreprinderea de Stat „Calea Ferată” a apreciat costul de restabilire a 120 metri de cale ferată, 120 de metri de carcasă metalică a estacadei cât și a 120 de metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 metri, la suma de 686 947,24 de lei care include inclusiv plățile salariale a muncitorilor și TVA.

A relatat că în acest sens, la data de 19 martie 2015 a înaintat Societății pe Acțiuni „Tracom” reclamație, solicitând repararea prejudiciului cauzat prin demontarea și ridicarea bunurilor mobile, în mărime de 686 947,24 de lei, iar pentru examinarea reclamației, s-a acordat pârâtei termenul de 7 zile calendaristice.

Prin scrisoarea din 31 mai 2015 însă Societatea pe Acțiuni „Tracom” a respins cerințele lui Gheorghe Barduc.

Reclamantul a solicitat constatarea ilegalității dezacordului Societății pe Acțiuni „Tracom” la privatizarea de către Gheorghe Barduc e a terenului cu suprafața de 0,2537 ha aferent bunului imobil nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx situat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx xxx, încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Tracom” în beneficiul lui Gheorghe Barduc a prejudiciului în mărime de 686 947,24 de lei pentru demontarea și ridicarea ilegală a bunurilor mobile, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă acțiunea depusă de Gheorghe Barduc.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil, s-a casat

decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghe Barduc și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Întru consolidarea soluției instanțele inferioare analizând solicitarea privind repararea prejudiciului material, au reținut că în confirmarea acestor solicitări, reclamantul/apelant nu a prezentat nici o probă, limitându-se la enunțarea unor circumstanțe factice, care însă nu justifică încasarea prejudiciului material,

Or, sarcina dovezii revine celor care cer despăgubirea. De vreme ce pretinde repararea prejudiciului, reclamantul/apelant urma să dovedească existența acestui drept, stabilind faptele care, prin reunirea lor, îi dau naștere și a raportului de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Instanțele de judecată au notat că pe lângă faptul că la materialele cauzei lipsesc alte probe care să confirme că Gheorghe Barduc deține cu drept de proprietate 120 de metri de cale ferată, 120 de metri de carcasă metalică a estacadei, cât și a 120 de metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 metri, din materialele cauzei nu rezultă vreo faptă ilicită din partea Societății pe Acțiuni „Tracom”, care ar putea angaja răspunderea delictuală ori penală.

Ce ține de capătul cererii cu privire la constatarea ilegalității dezacordului Societății pe Acțiuni „Tracom” la privatizarea de către Gheorghe Barduc a terenului cu suprafața de 0,2537 ha, aferent bunului imobil cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, situat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx xxx, instanțele de judecată au concluzionat că sunt în imposibilitate de a obliga Societatea pe Acțiuni „Tracom” de a oferi acest acord în favoarea lui Gheorghe Barduc. Iar, la caz nu se atestă o încălcare a vreunor prevederi legale de către această societate pe acțiuni, astfel încât acordul cu privire la privatizare să poată fi obținut pe cale judecătorească.

Instanțele ierarhic inferioare au precizat că, deși solicită constatarea ilegalității dezacordului Societății pe Acțiuni „Tracom” la privatizarea de către Gheorghe Barduc a terenului cu suprafața de 0,2537 ha aferent bunului imobil nr. cadastral xxxxxxxx.xxx.xx, situat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx, xxx, ultimul nu a indicat nici o normă de drept pentru care instanța de judecată să aprecieze ca fiind ilegală poziția Societății pe Acțiuni „Tracom” referitoare la dezacordul privatizării terenului.

La data de 6 aprilie 2020, Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a inovat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), c) Cod de procedură civilă, conform căruia se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că concluzionând asupra netemeinicii capătului de cerere în constatarea ilegalității refuzului Societății pe Acțiuni „Tracom” în emiterea acordului asupra privatizării solicitate de către recurent, instanța de fond a indicat că acest acord al societății nu este obligatoriu pentru Agenția Proprietății Publice, iar instanța de apel a indicat că această concluzie este corectă în special și pentru faptul că legea aplicabilă speței nu indică în mod expres ca avizul societății urmează a fi neapărat unul pozitiv. Concluzia dată a instanțelor inferioare este eronată, atât timp cât însăși Agenția

Proprietății Publice, prin scrisoarea nr. 05-1287 din 08.10.2014, a comunicat recurentului că pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului solicitat, acesta urmează să prezinte avizul gestionarului terenului - Parcului Industrial Societatea pe Acțiuni „Tracom” și avizul Ministerului Economiei.

A mai relatat că, nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au reținut și nici nu au dat nici o apreciere faptului că deja pe durata examinării cauzei, urmare a scrisorii Ministerului Economiei nr. B-8/15-10-1104 din 11 martie 2015, s-au inițiat lucrări de identificare și delimitare a terenului ce urmează a fi privatizat la cererea recurentului.

În opinia lui Gheorghe Barduc concluzia instanței de fond și a instanței de apel în respingerea acestui capăt de cerere este lipsită de claritate și previzibilitate. Or, pe de o parte, reținând selectiv probatoriul administrat la materialele cauzei de către reclamant, instanțele de judecată concluzionează asupra caracterului facultativ al avizului/ acordului Societății pe Acțiuni „Tracom” la inițierea de către recurent a procedurii de privatizare a terenului aferent proprietății private, iar pe de altă parte constată că prezentarea / prezența acestui aviz/ acord este necesară, urmând ca Agenția Proprietății Publice să decidă asupra solicitării de privatizare.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare că recurentul este în drept să inițieze procedura de privatizare a terenului aferent proprietății sale private, care, așa cum arată art. 22 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice, poate fi obiect al procesului de privatizare. Totodată, instanțele de judecată nu au ținut cont nici de prevederile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice, care prevede expres că, privatizarea terenurilor aferente bunurilor care se privatizează și bunurilor private se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu legislația funciară și cu alte acte legislative. Procedura privatizării lor se stabilește prin regulament, aprobat de Guvern.

A afirmat că, instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului și Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

Mai mult, instanțele de judecată eronat au aplicat acestui litigiu prevederile art. 195 Cod civil, atât timp cât recurentul în acțiunea dedusă judecătii, nu a formulat pretenții în constatarea nulității unui act juridic așa cum acesta este definit de norma materială respectivă. Acțiunea dedusă judecătii nu este o acțiune în anularea actului juridic.

Recurentul a opinat că, la rejudecarea pricinii în ordine de apel, instanța de apel nici nu s-a aplecat asupra indicațiilor instanței de recurs expuse în decizia din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, conform căroră, instanța de apel a fost ținută să elucideze motivele refuzului Societății pe Acțiuni „Tracom” în eliberarea acordului solicitat.

A mai indicat că, la examinarea cauzei date, instanțele inferioare au eșuat să aplice normele materiale pertinente pricinii și în special au omis să aplice prevederile art. 292 alin. (1) și alin. (3) Cod Civil, potrivit căroră, bunul destinat în mod permanent întrebuințării economice alt bun (principal) și legat de acesta prin destinație comună este un bun accesoriu atât cât satisface această întrebuințare. Toate celelalte bunuri sunt principale. Bunul accesoriu urmează situația juridică a bunului principal dacă părțile nu convin altfel.

A explicat că la examinarea în fond și în ordine de apel a pricinii, intimata a confirmat că în deplină cunoștință de cauză, a demontat și ridicat, prin intermediul angajaților săi, 120 metri de cale ferată, 120 de metri de carcasă metalică a estacadei cît și a 120 de metri de gard metalic cu înălțimea de 2,05 metri, fapt confirmat inclusiv și prin materialele cauzei penale nr. 2012032630. Astfel, există legătură cauzală directă dintre prejudiciul material efectiv suportat de Gheorghe Barduc și acțiunile angajaților Societății pe Acțiuni „Tracom” din septembrie 2012 care au demontat și ridicat bunurile imobile cu pricina, prejudiciu pasibil de a fi remediat sau compensat.

Subsidiar, instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că bunurile mobile demontate și ridicate de angajații Societății pe Acțiuni „Tracom” reprezentau parte componentă, funcțională a complexului de bunuri ale gospodăriei de păcură procurată de Gheorghe Barduc de la Societatea pe Acțiuni „Forjacom” în rezultatul licitației din 17 februarie 2010.

În concluzie, a notat că instanțele de judecată au reținut doar faptele și probele invocate de către intimata-pârât în susținerea poziției sale și, contrar tuturor normelor de procedură, a apreciat trunchiat probatoriul sub poziția acesteia, comportament inadmisibil al instanței de judecată, condamnat prin prisma CEDO.

În drept, și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 429 alin. (1), 430 lit. a), 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), c) și art. 434 Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 11 iunie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Continental Grup”, reprezentată de avocatul Danu Dogotari a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 21 februarie 2020 (f.d.86, Vol. V), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent/reprezentant lipsește.

Prin urmare, recursul din 6 aprilie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 2xx61/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu